

51 Si 140/2021

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 17 Ústí nad Orlicí

datovou schránkou

v Praze dne 15.5.2021

Věc: Žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní, vážený pane,

ve smyslu *zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím* bych Vás tímto ráda požádala o poskytnutí následujících informací:

- 1) anonymizovaná rozhodnutí uvedeného soudu za **období 1.1.2010 - 31.4.2021** v trestním řízení, ve kterém byla podána **obžaloba pro trestný čin znásilnění dle § 185 tr. zákoníku** a které skončilo buď:
 - a) pravomocným rozhodnutím o zproštění obžaloby (s uvedením jejich počtu)
 - b) tak, že obžalovaný byl místo trestného činu znásilnění dle § 185 tr. zákoníku pravomocně odsouzen za trestný čin sexuálního nátlaku nebo za trestný čin pohlavního zneužití (s uvedením jejich počtu)

Informace prosím poskytnout v písemné formě a zaslat do níže uvedené datové schránky.

Za poskytnutí informací předem velice děkuji.

S pozdravem a přáním hezkého dne,

Mgr. XXXXXXXXXXXXXXXX

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl dne 28.6.2010 v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu se trestní stíhání obžalovaného, pro skutek spočívající v tom že

v obci [obec], okres Ústí nad Orlicí, dne 4.4.2010 kolem 23:00 hodiny na podlaze v obývacím pokoji domku [adresa] po fyzickém napadení svoji manželky [jméno] [příjmení], kterou trhal za vlasy, bil do hlavy, strhl z ní župan, a to přes opakovanou žádost napadené, aby svého jednání zanechal a neublížoval jí před synem a poté, kdy poškozená požádala syna, aby z pokoje odešel, jí přinutil k nedobrovolné souloži a tohoto jednání se dopustil opakovaně na témže místě dne 5.4.2010 v 02:30 hodin, přičemž se tohoto jednání dopustil v podnapilém stavu,

kvalifikovaný jako

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

zastavuje,

neboť trestní stíhání je podmíněno souhlasem poškozené a souhlas byl vzat zpět.

Odůvodnění:

Dne 10.6.2010 byla u zdejšího soudu podána obžaloba na [jméno] [příjmení] mimo jiné pro zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsaným ve výroku tohoto usnesení.

Podle § 163 odst. 1 tr. řádu trestní stíhání mimo jiné pro trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1,2 tr. zákoníku proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem, partnerem nebo druhem, lze zahájit a již v zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas byť jen jednoho z nich.

Podle § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu trestní stíhání nelze zahájit a bylo-li již zahájeno nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li trestní stíhání podmíněno souhlasem poškozeného a souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět.

Poškozená [jméno] [příjmení] původně v přípravném řízení vyslovila souhlas s trestním stíháním jejího manžela jako obviněného pro zvláště závažný zločin znásilnění a následně ještě v přípravném řízení vzala výslovně tento souhlas zpět. Státní zástupce reagoval na tento procesní úkon tak, že uložil policejnímu orgánu, aby nadále prováděl zadokumentování tohoto skutku, neboť podle § 163a odst. 1 písm. d) tr. řádu není v posuzované věci souhlasu poškozené třeba. Podle tohoto ustanovení souhlasu poškozeného s trestním stíháním pro některý z trestných činů uvedených v § 163 odst. 1 není třeba, pokud z okolností je zřejmé, že souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět v tísní vyvolané výhrůzkami, nátlakem, závislostí nebo podřízeností. Byť ve stanovisku státního zástupce je pouze formální odkaz za ustanovení § 163 odst. 1 písm. d) tr. řádu bez přesnější specifikace, konkrétní okolnosti odůvodňující nevyžadování souhlasu s trestním stíháním, lze dovést, že pro takový závěr měl státní zástupce v přípravném řízení podklad zejména v závěrech znaleckého posudku z oboru psychologie zpracovaného ve vztahu k poškozené, ve kterém se mimo jiné konstatuje, že poškozená vykazuje znaky syndromu týrané ženy a její jednání v rámci vyšetřování – odeprání výpovědi, zpětvzetí souhlasu s trestním

stíháním obviněného – je právě chováním v rámci tohoto syndromu, kdy přetrvává silná vazba na agresora, neadekvátně svému intelektu se chová bezradně, je silně ovlivnitelná jinými osobami (zde např. obhájce obviněného), její jednání v této věci je poznamenáno silnou nejistotou a ztrátou životní perspektivy i vědomím vlastní hodnoty.

Poškozená byla předvolána k hlavnímu líčení jako svědkyně, kde jednak využila svého práva a ve věci nevypovídala a nadále prezentovala, že souhlas s trestním stíháním vzala zpět proto, že se tak sama rozhodla, s nikým se o tom neradila, nikdo to po ní nepožadoval, když navíc bylo zjištěno, že v mezidobí podala poškozená i návrh na rozvod jejího manželství. Za této situace nepožadoval soud za splnění podmínky ustanovení § 163a odst. 1 písm. d) tr. řádu a protože byl souhlas s trestním stíháním vzat řádně zpět, bylo trestní stíhání pro tento skutek podle § 223 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu zastaveno, když o dalším samostatném stíhaném skutku kvalifikovaném jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1,2 písm. d) tr. zákoníku, ke kterému není potřeba souhlasu poškozeného, bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím – rozsudkem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce do 3 dnů od jeho oznámení podat prostřednictvím zdejšího soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích stížnost. Případná stížnost má odkladný účinek.

Ústí nad Orlicí 28. června 2010

JUDr. Richard Ander
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.11.2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Radoše a přísedících Alexandry Kovářové a Anny Kopecké

takto:

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], okres Ústí nad Orlicí, v plném rozsahu zprošťuje obžaloby, pro skutek spočívající v tom,

že

dne 1.5.2012 po 12.00 hod. v [obec], okres Ústí nad Orlicí, si nejprve dal schůzku s poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], na náměstí [příjmení] a poté zneužívaje jejího psychického stavu, kdy [příjmení] trpí duševní poruchou intelektu v pásmu lehké mentální retardace s deficitem v rozumové složce a není schopna analyzovat dostatečně rizika sociálních situací, se kterými dosud neměla zkušenost a není schopna odhadnout následky svého chování v budoucnosti a nebyla schopna pochopit smysl jednání obžalovaného, ji obžalovaný odvedl na odlehle místo, kde ji nejprve líbal na tvář, krk a ruce a osahával ji přes oblečení na břichu, ruku, prsou a nohou, přičemž poškozená [příjmení] říkala, že chce odejít, obžalovaný jí řekl, aby si sedla, když to neučinila, shodil ji na zem a to opakovaně, když ležela na zádech, klekl si k ní, svlékl jí kraťasy a kalhotky, přičemž poškozená se snažila držet obžalovanému ruce, říkala mu, aby toho nechal, v této situaci pocítovala k obžalovanému odpor a jeho jednání jí bylo nepříjemné, byla spíše v šoku a nevěděla si rady, proto dále nekladla odpor, chovala se pasivně, když obžalovaný se svlékl, položil se na ni a vnikl jí svým penisem do vagíny, kdy obžalovaný znal věk poškozené a poškozená [příjmení] poté co obžalovaný jednání zanechal, z místa odešla, následně trpěla bolestmi kyčlí a zvracela,

čímž měšpácha t

zvlášt' závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku.

Odůvodnění:

Obžalovaný byl žalován pro shora popsany skutek.

Obžalovaný doznal, že s poškozenou měl pohlavní styk, doznal i to, že k prvnímu pohlavnímu styku došlo 1.5.2012 v parku blízko náměstí [příjmení], popřel však, že by se dopustil jakéhokoliv násilí vůči poškozené, uvedl, že se jí před pohlavním stykem dotazoval, jestli to skutečně chce, že se oba svlékli, nasadil si prezervativ a chtěl s poškozenou souložit, ale zasunul do ní pouze žalud a pak si to rozmyslel, řekl, že to tak nechce a ptal se poškozené, jestli jí to nevádí, přičemž se předtím líbali, potom se oblékli a dále se spolu setkávali, chodili spolu, byl u ní v bytě, také přesně popsal, jak byt vypadal, kde byly umístěny postele, odkud kam se v bytě vycházelo, jaký byl v bytě strop, jaké měla poškozená sourozence, kteří se v bytě nacházeli. Uvedl pak, že došlo ještě 2x k pohlavnímu styku, opět ke zcela dobrovolnému a to jednou v bytě poškozené, kde se zamkli v pokoji a jednou v bytě jeho rodičů, kde bydlí, kam za ním poškozená přišla na návštěvu. Uvedl, že nakonec se spolu rozešli, protože jejich vztah nebyl to, co si představovali.

Samotná poškozená byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 2.11.2012, kde uvedla, že ji obžalovaný začal pusinkovat, osahávat, svlíkat, že chtěla, aby toho nechal, že chtěl, aby si sedla na zem a když nechtěla, tak ji na zem shodil, začal ji svlékat, nemohla se mu vykrotit, odstrkovala ho, ale nebylo to k ničemu a pak do ní vnikl svým penisem a pohyboval se na ni asi 5 minut. Na to, zda se potom ještě někdy viděli, zda spolu chodili či nikoli, nebyla dotazována. Teprve dne 26.6.2013, tedy více jak po roce od žalovaného skutku, byla vyslýchána u soudu, kde zopakovala, že se s obžalovaný znala pouze přes počítač a že si dali na prvního máje sraz, pak že přišli mezi stromy na trávu, kde ji položil na zem, začal ji pusinkovat, svlíkat a chtěl pohlavní styk. Říkala mu, že je čas, on říkal, že ne, držel ji, ona si pak stoupla, tak do ní strčil, nechtěl ji pustit a pak došlo k pohlavnímu styku, a když na ni ležel, tak ji držel ruce. Dále uvedla, že se s [jméno], kromě tohoto případu, nikdy nepotkala, že spolu nikam nechodili, že to bylo jediné setkání, dále uvedla, že u nich [jméno] nikdy nebyl.

Soud tedy musel posoudit věrohodnost obou výpovědí, neboť v podstatě žádné další přímé důkazy neměl k dispozici.

Na poškozenou byl zpracován znalecký posudek z oboru psychologie a psychiatrie, který konstatoval mentální poruchu a dále to, že u nezletilé nebyly zjištěny žádné sklony k záměrnému lhaní nebo vymýšlení si. Na druhé straně posudek uvádí, že výpověď nezletilé může být též ovlivněna jejím vztahem k matce, obavou svěřit se před matkou, že měla nějaký vztah. Znalkyně MUDr. Čáповá uvedla, že struktura osobnosti poškozené je taková, že poškozená nemusela vzbudit dojem nesouhlasu nebo odporu.

Dále pak bylo zjištěno, že jak znalecký posudek z oboru psychologie, tak znalecký posudek z oboru psychiatrie se odvíjí od toho, že skutek se stal tak, jak popsala poškozená s odkazem na to, že nebyly zjištěny žádné sklony ke lhaní. Původní znalecký posudek však byl zpracováván ještě dříve, než byli vyslechnuti svědci [příjmení] a svědek [jméno] [příjmení], mladší bratr poškozené. Tito dva svědkové však výrazným způsobem zpochybňují závěry o věrohodnosti [jméno] [příjmení], neboť tato popírala, že by s [jméno] [příjmení] udržovala nějaký vztah, že by s ním měla ještě nějaký další pohlavní styk a tvrdila, že se s [příjmení] setkala osobně jen jednou. Výpovědi [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] jsou však v souladu, přičemž oba se ve svých výpovědích vyjadřují tak, že poškozená udržovala s [příjmení] delší vztah, nejméně po dobu několika týdnů. Bratr poškozené uváděl, že měl za úkol od matky poškozenou hlídat, když chodila ven a že ví, že chodila za [příjmení], uvedl také, že viděl jejich korespondenci na počítači. Jak uvedl, ségra mu sama ukazovala, že si psali přes internet, že se mají rádi, jestli se zase nechtějí sejít, že se strašně milují, atd.. Podle [jméno] [příjmení] se scházeli 2-3x do týdne, uvedl, že mu sestra všechno říkala a že mu i řekla, že chodí s [jméno] [příjmení]. Uvedl také popis [jméno] [příjmení], věděl, kde [jméno] [příjmení] pracuje.

Déle trvající vztah mezi obžalovaným a poškozenou potvrdila i svědkyně [jméno] [příjmení], které se poškozená svěřila, že s [jméno] [příjmení] chodí, uvedla, že poškozená byla s [jméno] [příjmení] furt někde venku a že se jí také poškozená zmiňovala o tom, že byla u [příjmení] v bytě jeho rodičů, že se tam nahoře zamkli a dál, že už si to má sama domyslet. Dále svědkyně uvedla, že poškozenou s obžalovaným sama osobně viděla, když spolu šli kolem prodejny Teta v [obec].

Tyto skutečnosti výrazným způsobem zpochybňují věrohodnost poškozené a zejména pak zpochybňují závěry o tom, že nemá sklony ke lhaní a vymýšlení si.

V hlavním líčení byly obě znalkyně, tj. MUDr. Čáповá a PhDr. Košťálová přítomny výsledku nezletilé svědkyně [příjmení] a poškozené [jméno] [příjmení].

Jejich vyjádření k věrohodnosti poškozené [příjmení], učiněné po jejím výsledku, však pochybnosti o věrohodnosti této svědkyně neodstraňují.

MUDr. Čáповá kromě jiného uvedla, že ze strany poškozené padlo mnoho vyhýbavých odpovědí a bylo slyšet i odpovědi přejaté, které musela poškozená někde slyšet, protože by je sama nevymyslela. Uvedla, že matka [jméno] [příjmení] prezentuje dceru hloupější, než je, aby to na mladistvou nevrhalo nepříznivé světlo. Dále uvedla, že nelze vyloučit, že poškozená má svůj alternativní příběh, který v současné době prezentuje. Nedá se to však považovat za vědomé lhaní, ale vytlačení, protože už s tím nechce nic mít.

PhDr. Košťálová uvedla, že poškozená nemá jednoznačně sklony ke zkreslování, ale je schopna se v rámci uložené nějaké koncepce stylizovat, ale spíše nevědomě, tak jak uvedla MUDr. Čáповá.

Uvedla, že poškozená udělá raději před soudem nepravdivou výpověď, než by si rozhádala vztah s matkou, což u těchto mentální retardací bývá, protože neodhadne důsledky popření.

Dále znalkyně uvedla, že věří tomu, že to poškozená prožila, ale pochybuje o tom, že to prožila až tak, jak to popisuje. Určitě popisuje detaily, jak koukala do nebe, že tam byly stromy a z toho znalkyně usuzuje na věrohodnost. Dále uvedla, že: „Současně se tyto údaje časem mění, takže skutečně ta výpověď té situace tam sedí, ale nakolik v této situaci byla dobrovolně nebo nebyla, takto mohla popřít, protože se třeba bála matky.“

Soudu se podařilo zjistit a nakontaktovat předchozí známost obžalovaného [příjmení], a to svědkyni [příjmení], kterou vyslyšal u hlavního líčení, a tato svědkyně potvrdila, že měla v minulosti s obžalovaným známost, že se jednalo o intimní známost, že spolu měli pohlavní styk po dvou dnech, co se znali a pak se spolu intimně dál stýkali, hovořilo se dokonce i o svatbě, ale nakonec z toho sešlo, protože ona se seznámila s někým jiným. Uvedla, že v době jejich seznámení jí bylo asi 16 roků. Současně uvedla, že u obžalovaného se nikdy neprojevila jakákoliv agresivita, naopak, že se choval velmi slušně, byl hodný a k ženám měl ochranný vztah. Nikdy se s žádnou agresivitou z jeho strany nesetkala.

Vzhledem k tomu, že toto vyličení svědkyně bylo v jasném protikladu k tomu, co je obžalovanému kladeno za vinu, byl zadán též znalecký posudek z oboru psychiatrie, specializace sexuologie a z oboru psychologie k posouzení jednak duševní schopností obžalovaného, vyhodnocení, zda netrpí nějakou sexuální deviací a též vyhodnocení jeho sklonu k případnému lhaní či konfabulacím. Z psychologické části posudku pak bylo zjištěno, že se u obžalovaného neprojevují tendence zkreslovat realitu ve svůj prospěch, neprojevují se zřejmé sklony k vědomému lhaní, ani patologický sklon zkreslovat výpovědi ve svůj prospěch. Neprojevují se u něj sklony ke konfabulacím. Výsledky psychologického vyšetření též neprokázaly sklon k agresivnímu chování, neprokázaly tendenci k afektům hněvu, ani sklon k uspokojení prostřednictvím přestav s agresí či sadomasochistickou tematikou. Osobnost je hodnocena jako poměrně dobře strukturovaná, prakticky orientovaná, v některých rysech však dosud nezralá. Nezralou se jeví její úroveň sebejistoty v oblasti emoční. Ve vztahu k ženám je doposud nejistý,

nesmělý, což souvisí s jeho nedostatečnou sebedůvěrou. Vyšetřovaný je senzitivním a snadno zranitelným jedincem, který mohl nevědomě kompenzovat svůj komplex méněcennosti i tím, že navazoval vztahy s dívkami, které právě dosáhly zletilosti. Je u něj nenaplněna potřeba sdílet vřelou intimitu se stejně senzitivní a rozumějící partnerkou. Usiluje o partnerský svazek, založený na vnímavé citlivosti, vzájemném souznění a něze. Z psychiatrické části posudku pak bylo zjištěno, že netrpí žádnou duševní poruchou, není závislý na žádné návykové látce, nebyla u něj prokázána žádná sexuální deviace.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že závěry tohoto znaleckého posudku, zejména psychologické části, spíše potvrzují verzi obžalovaného a zjištěné povahové vlastnosti a snahy k prožívání partnerského vztahu, založeného na vnímavé citlivosti, vzájemném souznění a něze, nesvědčí proto, že by se obžalovaný dopouštěl násilného jednání vůči ženě či ženám. Závěry tohoto posudku pak plně korespondují s tím, co bylo k osobě obžalovaného uvedeno svědkyní [příjmení].

Soud měl tedy na posouzení v podstatě dvě protichůdné výpovědi obžalovaného a poškozené, obě doplněné znaleckými posudky z oboru psychiatrie a psychologie. Posudky pak vyznívají příznivěji pro verzi obžalovaného, když výpověď poškozené se jeví jako ne zcela věrohodná.

Za shora popsané důkazní situace vznikly pochybnosti o vině obžalovaného a soudu nezbylo, než použít zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a obžalovaného z obžaloby zprostil tak, jak je ve výrokové části uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 20. listopadu 2013

JUDr. Jiří Radoš
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16.12.2015 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Radoše a přísedících Anny Kristlové a Alexandry Kovářové

takto:

Obžalovaný [jméno] [příjmení],

[datum narození] v Trebišove, Slovenská republika, státní občan Slovenské republiky, trvale bytem [adresa], Slovenská republika, t.č. adresa pro doručování [adresa]

se podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby, již mu bylo kladeno za vinu, že

v noci z 20. na 21. 6.2013 v [obec], okres Ústí nad Orlicí, odvedl poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], která byla ovlivněna požitým alkoholem a v důsledku toho nevyhodnotila dostatečně rizikovitost situace a nepochopila smysl jednání obžalovaného, na blíže neurčené místo v lesním porostu parku, kde poškozenou hodil na zem, lehl si na ní, držel ji jednou rukou za vlasy a druhou rukou ji svlékl kraťasy a kalhotky, líbal ji a poté na ni vykonal soulož, kdy poškozená se bránila tím, že obžalovaného odstrkovala a říkala mu, aby to nedělal, ale poté jeho jednání strpěla, neboť měla strach, přičemž obžalovaný znal věk poškozené,

čímž měl dle obžaloby spáchat

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a, b) tr. zákoníku.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo bezpečně prokázáno, že v noci z 20.6 na [datum] v [obec] v parku došlo k pohlavnímu styku mezi [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nebylo však bezpečně prokázáno, že k tomuto pohlavnímu styku byla [jméno] [příjmení] donucena násilím, jako bylo žalováno.

Obžalovaný doznal, že s [jméno] [příjmení] měl pohlavní styk, že ji však v žádném případě násilím k pohlavnímu styku nenutil, a že celé oznámení vymyslela rodina [jméno] [příjmení] po zjištění, že s ním [jméno] [příjmení] měla pohlavní styk.

Dokazováním bylo zjištěno, že dne [datum] se ve večerních hodinách zdržovala v parku v [příjmení] [jméno] [příjmení] společně se svými kamarádkami [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Bylo též zjištěno, že [jméno] [příjmení] přijela do [obec] na návštěvu ke své tetě [jméno] [příjmení]. Děvčata pila víno s Colou již doma než odešla do parku a v parku pak pokračovala v pití vína. Někdy v podvečerních hodinách do parku přišel obžalovaný [jméno] [příjmení] se svým kamarádem [jméno] [příjmení], přišli k děvčatům, bavili se s nimi a všichni popíjeli alkohol, jednak část vína, které si přinesla děvčata a jednak víno, které přinesl [jméno] [příjmení] se svým kamarádem. Někdy mezi [webová adresa] se dotazoval [jméno] [příjmení], kdo s ním půjde koupit víno a [jméno] [příjmení] uvedla, že s ním půjde. Odešli tedy pro víno, podle výpovědi [jméno] [příjmení] měli jít pro víno do vinárny, která je vzdálena asi 2 minuty od místa, kde všichni seděli. Protože se však do půl hodiny nevrátili, šli je hledat, ale nikde je nenašli a ve vinárně už nebyli. Kde se [jméno] [příjmení] s [jméno] [příjmení] přesně zdržovali a co dělali, se nepodařilo zjistit, lze však dovodit, že minimálně mezi 20.00 hod. – 24.00 hod. se museli pohybovat někde po [obec] nebo přilehlém parku, neboť z výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že dědeček [jméno] [příjmení] provozuje ubytovnu v [obec] a [jméno] [příjmení] společně se svým přítelem [jméno] [příjmení] k této ubytovně přišli ze zábavy krátce po 24.00 hod. a u ubytovny byl obžalovaný a [jméno] [příjmení]. Obžalovaný se dotazoval, zda mají volný pokoj, u toho byla [jméno] [příjmení] přítomna, nic na to neříkala, nijak na to nereagovala a její chování se neprojevovalo žádnými markanty, podle těchto svědků ani nejevila známky opilosti. Poté, co jim bylo řečeno, že na ubytovně žádný volný pokoj není, od ubytovny odešli. Svědkyně [příjmení] uvedla, že jí přišlo, že mezi nimi něco je, ale nedokáže to posoudit. Uvedla, že má předsudek, že když takhle spolu jdou, že mají milenecký vztah a že v minulosti si romové dělali z ubytovny hodinový hotel, tak proto má tento předsudek. Po odchodu od ubytovny se obžalovaný a poškozená dostali do parku, kde podle shodné výpovědi obžalovaného i [jméno] [příjmení] došlo k pohlavnímu styku. Po jeho ukončení obžalovaný od [jméno] [příjmení] odešel a tato v přesně nezjištěné době podle svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] mezi 01.00 hod. – 03.00 hod. přišla k těmto dvěma svědkům, kteří se v té době zdržovali v parku, byla rozrušená, brečela a chtěla si zavolat. Podle výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] použila výrok, „on mě znásilnil“, z čehož svědkyně vydedukovala, že toho člověka znala. Svědkyně uvedla, že [jméno] [příjmení] brečela, tekly jí slzy, teklo jí z nosu a byla úplně mimo. Svědek [příjmení] uvedl, že když k nim slečna přišla, tak bylo vidět, že se jí něco stalo, nejdřív si myslel, že ji nějaký kamarád spadl do vody nebo něco podobného, ona se nějak nemohla vyjádřit a pak z ní vypadlo, že ji někdo znásilnil v lese. Pak jí půjčil telefon, ona zavolala nějaké kamarádce a pak ji dovedli na náměstí, kde se s kamarádkou potkala. Popsal, že byla rozrušená a rozcuchaná a že jí tekly slzy.

Bylo tedy nutno vyhodnotit to, zda obžalovaný při pohlavním styku donutil násilím [jméno] [příjmení] k tomuto pohlavnímu styku tak, jak je uváděno v obžalobě, bylo nutno vyhodnotit, zda se poškozená nějak bránila, zda nějakým způsobem dávala najevo že s pohlavním stykem nesouhlasí a zda obžalovaný mohl její chování vyhodnotit jako vážně míněný odpor.

Pro posouzení této otázky je podstatná výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]. Svědkyni [příjmení] se však podařilo vyslechnout pouze v přípravném řízení, avšak nepodařilo se jí vůbec předvolat k soudu. Svědkyně [příjmení] různě měnila bydliště, ač věděla, že se trestní stíhání vede, sama svůj pobyt soudu neoznámila, bylo dokonce vyhlášeno pátrání prostřednictvím policie po její osobě a ze zprávy policie bylo zjištěno, že uvádí různé adresy, na kterých pak není, předvedení bylo bezvýsledné a současný pobyt [jméno] [příjmení] je neznámý, nepodařilo se ho vypátrat ani policii na základě zavedeného pátrání. Od podání obžaloby 18.6.2014 až do rozhodnutí ve věci se nepodařilo účast svědkyně zajistit a její pobyt vypátrat. Proto byl čten její výslech z přípravného

řízení ve smyslu § 211/2a) tr.řádu. Je nutno konstatovat, že tato výpověď vykazuje rozpory ohledně vlastního pohlavního styku. Na č.l. 18 – 19 spisu svědkyně popisuje svlékání s tím, že u toho nic neříkala, nijak se nebránila. Na č.l. 19 uvádí, „pomalu mě dal na zem, na bok, lehl si na mě a začal mě líbat.“ Na č.l. 21 uvádí že, „brečela až to všechno skončilo, on si vzal víno a odešel“. Na č.l. 24 však uvádí „řvala jsem a brečela a prosila ho, aby mě nechal.“ Na č.l. 23 k dotazu, zda volala o pomoc, uvedla: „koho v lese, zvířata? Nevolala.“ Na č.l. 23 vedla, že ji u toho tahal za vlasy, ale nebolelo jí to. Svědkyně ve své výpovědi v podstatě nepopsala žádné násilí, kterým by jí měl obžalovaný donutit k pohlavnímu styku, tak jak je obžalovaný žalován. Pokud obžalovaného odstrkovala a říkala mu, aby toho nechal, nemusel to obžalovaný považovat za vážně míněný odpor, navíc když jak bylo již shora uvedeno, se s ním poškozená mezi 20.-24.hod zdržovala a těsně po 24.hod se dotazovali na volný pokoj na ubytovně, na což poškozená nijak nereagovala.

Z vyjádření znalkyně MUDr. Evy Čákové z hlavního líčení vyplývá, že poškozená se nebránila a znalkyně uvádí, že hodně přemýšlela nad tím, zda bylo vůbec pro pachatele rozpoznatelné, že poškozená pohlavní styk nechce. Byla to lehce opilá mladá holka a obžalovaný byl pro ni starý. Ona se domnívá, že pokud by on nepil, že by se snad ani nic nestalo. Znalkyně uvedla, že si myslí, že si poškozená nemusela vše vyhodnotit, protože ona se s ním doposledka bavila jakoby nic, signály nevyhodnocovala, objetí zezadu nebo vzetí za ruku nevyhodnocovala jako rizikové. Dále uvedla, že pokud uváděla, že poškozená měla zachovanou paměťovou stopu, měla na mysli hlavní linii. Detaily, kde byly v parku, uvedla poškozená, že si nepamatuje a že zapomíná. Pokud znalkyně uvedla, že poškozená neměla zábrany chovat se rizikově, pak k tomu upřesnila, že poškozená mluvila otevřeně o svých sexuálních zkušenostech od 14-ti let, uváděla, že pokud se jí ten kluk líbil a měla chlapce za svého, měla za to, že s ním chodí a měla s ním styk. Znalkyně však neměla pocit, že by poškozená využívala sexuální zkušenosti bezvýběrově. Dále uvádí, že další podrobnosti k chování poškozené by měl zmapovat psycholog.

V hlavním líčení byl vyslechnut Mgr. Troneček, který zpracoval již v přípravném řízení znalecký posudek z oboru psychologie na poškozenou, který k osobnosti [jméno] [příjmení] uvedl, že se jedná o osobnost jednodušší, která má tendenci k afektivním reakcím, což souvisí s tím, co se odehrálo. Je to člověk, který nemá bohatší zájmy, nudí se a hledá nějakou zábavu povrchnějšího typu. Společensky se projevuje agresivně, ve škole i doma, projevuje se hlavně záchvaty vzteku. Pokud jde o zmíněnou událost, tak si znalec myslí, že poškozená neutrpěla žádné vážnější psychické trauma, spíš se mu jeví, že se odehrálo něco, co dopředu mohla dobře odhadnout. Je simplexní, ale dokázala odhadnout, jak se to bude odehrávat, šla s neznámým mužem koupit alkohol, chtěli se ubytovat v hotelu, kde to nebylo možné, je fakt, že tam došlo k nějakému kontaktu sexuálního charakteru a je velmi pravděpodobné, že se jí to nelíbilo, ona sama se vyjadřovala tak, že kdyby se jí to líbilo, tak by neřvala, protože se jí to nelíbilo, tak řvala. Znalec se domnívá, že její následná reakce i to jak plakala, že to spíš spadá do jejího repertoáru přehnaného afektovaného reagování a znalec uvedl, „neříkám, že tam násilí neproběhlo, je však otázka, do jaké míry, pokud ona se vyjadřuje v tom smyslu, že se nebránila, do jaké míry mohl ten podezřelý vůbec rozpoznat, že ona nechce.“ Znalec dále uvedl, že ta situace pro poškozenou nebyla až zas tak traumatická, že se jí to nelíbilo, záchvat vzteku se nerozjel v té době, ale až zjistila, že se jí to nelíbilo, tak začala reagovat tím svým obvyklým způsobem, začala reagovat afektivně, běžela k té dvojici a plakala. V situaci, kdyby byla hrubě znásilňována, tak by reagovala hned jinak a mnohem výrazněji. Dále se znalec vyjádřil ke čtené svědecké výpovědi poškozené, uvedl, že výpověď není konzistentní, nedrží se jedné linie, je to rozporné a odpovídá to tomu, co poškozená při své inteligenci asi odhadne, spíš odhadne víc co má kdy sama říkat, ale není schopna si uhlídat konzistenci výpovědi. Uvedl, že svědkyně umí zalhat účelově, ale není schopna lži za sebou postavit tak, aby z nich udělala konzistentní celek. Znalec uvedl, že lze dovodit, že tam došlo k aktu nějaké sexuálního kontaktu, ale zároveň výpověď není na sto procent věrohodná. To, co vypověděla, zčásti prožila, a při výslechu si dodatečně upravila skutečnosti podle toho, co jí

k tomu v podstatě napadlo. Shodně s MUDr. Čáповou znalec uvedl, že poškozená měla 5 nebo 6 sexuálních partnerů, dokázala odhadnout to, co se bude dít a znalec si myslí, že se tomu dopředu nijak nebránila a nesnažila se tomu vyhnout, alkohol spíš posílil chuť něco takového podniknout. Její reakci a to že potom plakala a byla dezorientovaná přičítá znalec její osobnosti, je to velmi přibarvené její osobností a jsou to neadekvátní reakce. Když se jí něco nelíbí, jedná takto přehnaně, afektivně. Je to určitý projev hysterie, přežene svoji reakci a nedokáže ji kontrolovat.

Na základě shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že obžalovaný násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku a že její chování nemohl či nemusel vyhodnotit jako vážně míněný odpor. Lze též zejména na základě znaleckých posudků učinit závěr, že poškozené se zřejmě nelíbil pohlavní styk tak, jak probíhal, mohla mít jinou představu a to mohlo nakonec vyvolat její afektivní reakci, tak jak je shora popisována znalcem Mgr. Tronečkem. Soud na základě provedených důkazů nemohl učinit jednoznačný závěr, že obžalovaný násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku a z provedených důkazů také nevyplývá, že by využil bezbrannosti poškozené, neboť ve smyslu § 119 tr.zákoníku je za bezbrannost považován stav, do kterého pachatel poškozenou osobu uvedl lstí nebo jiným podobným způsobem. Nic takového však z provedeného dokazování nevyplývalo, tak jak vyplývá ze shora citovaných svědeckých výpovědí a znaleckých posudků. Proto soud dospěl k závěru, že sice bylo prokázáno, že v uvedeném období a na místě, tak jak je žalováno, k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo, avšak toto jednání není trestným činem. Proto byl obžalovaný zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 16. prosince 2015

JUDr. Jiří Radoš
předseda senátu

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 140/2021

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 17. května 2021

Vážená paní

Vážená paní magistro,

na základě Vaší žádosti ze dne 15.5.2021 Vám v příloze zasilám :

k bodu 1):

- a) tři anonymizovaná rozhodnutí zdejšího soudu, která splňují podmínky Vaší žádosti;
- b) zdejší soud nevydal žádné rozhodnutí, které by splňovalo podmínky žádosti.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: - usnesení č.j. 1 T 72/2010-247
- rozsudek č.j. 2 T 97/2013-345
- rozsudek č.j. 2 T 116/2014-365